

Terenska nastava osmih razreda u Vukovaru

U nedjelju, 23. travnja, osmi razredi OŠ Kamešnica u pratnji razrednica Nade Prolić, Ines Vidović Barbarić i Elvire Križanac kreću iz Otoka u ranim jutarnjim satima na dvodnevni posjet memorijalnim centrima u Vukovaru. Memorijalni centar Domovinskoga rata smješten je u prostorima bivše vojarne 204. vukovarske brigade. To je prostor koji predstavlja središnju točku svih aktivnosti, lokaliteta i organizacija povezanih sa sjećanjem na Domovinski rat i na tragediju Vukovara. Smjestili smo se u hostel "Dubrovnik" koji se nalazi na prethodno spomenutom lokalitetu. Nakon večere u restoranu "Istra", učenici su imali slobodno vrijeme koje su proveli u razgledavanju ratnih eksponata u blizini hostela.

Prvi dan posjećujemo Muzej vučedolske kulture, nacionalni muzej koji se nalazi podno platoa Streim, dijela višeslojnog naselja koje je živjelo više ili manje intenzivno od neolitika do srednjeg vijeka. S obzirom na značaj samog lokaliteta i snažno razvijene vučedolske kulture čiji nalazi dobiveni arheološkim istraživanjima zauzimaju važno mjesto u arheološkoj znanosti, na lokalitetu koji je istražen manje od 10%, izgrađen je u jedinstven muzej u svijetu posvećen jednoj kulturi. Kroz devetnaest prostorija na izložbenoj površini prezentirani su civilizacijski dosezi vučedolske kulture.

Istog jutra posjetili smo Gradski muzej Vukovar, dvorac grofa Eltza, koji je tijekom rata bio u potpunosti uništen te je obnovljen u izvornom obliku. Kustos nam je ispričao o povijesti muzeja te predstavio postav muzeja. Posjet smo završili razgledavanjem etnografske zbirke, izlaskom na terasu s koje se pruža prekrasan pogled na obnovljeni Vukovar te kratkim filmom koji prikazuje stradanja samog grada i razrušenog dvorca.

Nakon posjeta muzeju vraćamo se u hostel u čijoj smo dvorani poslušali predavanja "Domovinski rat" i " Bitka za Vukovar" (najveća i najkrvavija bitka u Domovinskom ratu).

Poslije ručka odlazimo u centar grada gdje učenici i učitelji imaju slobodno vrijeme za šetnju i razgledavanje Vukovara. Nakon večere učenici u pratnji učiteljica odlaze u disco Quo Vadis, uživaju u plesu i druženju. U večernjim satima slijedi povratak u hostel "Dubrovnik" i počinak.

Drugi dan posjeta započinjemo odjavom iz hostela i doručkom. Odlazimo u posjet vukovarskoj bolnici u pratnji voditeljice. U podrumu bolnice vjerno je prikazan život nekoliko stotina ranjenika i bolničkog osoblja tijekom opsade grada Vukovara. Posjetitelji mogu vidjeti multimedijalni prikaz zbivanja unutar ratne bolnice tijekom jeseni 1991. godine.

Slijedi posjet Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata. Ova najveća masovna grobnica u Europi nakon II. svjetskog rata nalazi se na istočnom prilazu Vukovara. Iz nje je ekshumirano 938 tijela i na mjestu grobnice postavljeno je 938 bijelih križeva. U središnjem dijelu groblja 5. kolovoza 2000. godine postavljen je spomenik čiji je autor gđa Đurđa Ostoja. Spomenik je rađen od patinirane bronce, visok je četiri metra, a u sredini je "zračni" križ i vječni plamen.

Nakon toga posjećujemo Spomen dom "Ovčara", otvoren 20. studenoga 2006. g. u hangaru u kojem su prije 24 godine žrtve provele svoje posljednje sate i minute života. To je naziv farme u sklopu Vupika, smještene pet kilometara jugoistočno od Vukovara, poznate po najvećem pokolju počinjenom u Domovinskom ratu.

U toj hladnoj noći sa 20. na 21. studenoga 1991. tijekom okupacije Vukovara ubijeno je više od 200 pacijenata i članova medicinskoga osoblja iz vukovarske bolnice. U rujnu i listopadu

1996. započela je ekshumacija iz masovne grobnice koja je trajala 40 dana. Ekshumirano je 200 tijela ubijenih osoba u dobi od 16 do 72 godine, za 60-ak osoba se još traga, vode se kao nestali. Autor spomenika na mjestu masovne grobnice na Ovčari je Slavomir Drinković. Spomenik je postavljen 29. prosinca 1998., u obliku je sivog obeliska sa grlicom na kojem piše: "U spomen na 200 ranjenih hrvatskih branitelja i civila iz vukovarske bolnice koji su smaknuti u velikosrpskoj agresiji na Republiku Hrvatsku."

Posjećujemo Spomen dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti u Borovom naselju. Zgrada je izgrađena u obliku čvrsto stisnute šake koja simbolizira snagu kojom se Vukovar branio od agresije. U središtu Doma je ponor s kupolom u čijem se dnu nalazi uništen tenk bivše JNA, a okolo su ispisana imena poginulih pripadnika 204. vukovarske brigade. Na ekranima se mogu vidjeti ratne fotografije i videosnimke, te čuti ratna izvješća kao i podatke o svakom poginulom pripadniku brigade.

Ispred Spomen doma je tenk kao znak sile koju su slomili hrabri branitelji te bista Blage Zadre, junaka grada Vukovara koji se borio i vodio branitelje upravo na ovom području Vukovara.

Prije povratka u memorijalni centar učenici se fotografiraju pred spomen-obilježjem Vodotornja. Vukovarski Vodotoranj, visok 50 m i obujma 2200 prostornih metara vode, izgrađen je potkraj 1968. godine na ulazu u vukovarsko naselje Mitnicu. Prema zapremnini i veličini bio je jedan od najvećih objekata tog tipa u Europi. Sve do rata, na vrhu Vodotornja nalazio se restoran s vidikovcem na Vukovar, Dunav i okolno srijemsko vinogorje. Tijekom srpske agresije na Vukovar, Vodotoranj je bio jedna od najčešćih meta neprijateljskog topništva koje mu je nanijelo više od 600 oštećenja, a danas predstavlja simbol stradanja i otpora grada, pobjede i novog života.

Povratak u memorijalni centar u pratnji zapovjednika razgledavamo srpske koncentracijske logore "Stajicevo" i "Begejci", izložbu pješačkog naoružanja korištenog u Domovinskom ratu, eksponate na otvorenom, te simulaciju bojnog polja "Ojačana brigada u obrani".

Dvodnevni posjet završava polaskom na Školu mira i kvizom u samom centru grada. Na kvizu je naša škola osvojila drugo mjesto. Sudjelovali su učenici David Kamber iz 8.A i Ana Bitunjac iz 8.C. Smisao kviza je da učenici, nakon učenja o Domovinskom ratu i događajima na prostoru Vukovara i njegove okolice 1991. godine, završe posjet u pozitivnom ozračju, svjesni da je mir ono čemu trebaju težiti, i kao pojedinci i kao narod.

Ines Vidović Barbarić